

Title: POTTER'S HOUSE

Preached by Dr. w euGENE SCOTT, PhD., Stanford University

At the Los Angeles University Cathedral

Copyright © 2007, Pastor Melissa Scott. - all rights reserved

Titlu: CASA OLARULUI

Mesaj Predicat de Dr. w euGENE SCOTT, PhD., Stanford University

Los Angeles University Cathedral

Copyright © 2007, Pastor Melissa Scott. – toate drepturile rezervate

CASA OLARULUI

Nu o sa predic mesajul pe care l-am pregatit. Am simtit cum Domnul vorbeste inimii, mele asa ca o sa ascult aceasta constrangere interioara si o sa merg din nou in locul in care am fost impreuna cu biserica de mai multe ori, pentru ca Dumnezeu ne vrea astazi aici – Ieremia 18.

“Cuvantul vorbit de Ieremia din partea Domnului si care suna astfel: “Scoala-te si pogoara-te in casa olarului; acolo te voi face sa auzi cuvintele Mele! Cand m-am pogorat in casa olarului, iata ca el lucra pe roata.” Pe marginile tuturor biblilor mele am scris traducerea lui G.Campbell Morgan’s: “ Iata ca El modela pe roata.” “Vasul pe care-l facea n-a izbutit, -cum se intampla cu lutul in mana olarului. Atunci el a facut un alt vas, cum i-a placut lui sa-l faca.” Si asta este verificarea traducerii lui Morgan: fie ca originalul este clar sau nu, se intelege ca nu este doar o oarecare expresie libera a unei lucrari de arta; ci este o lucrare bine intentionata – “Iata ca olarul lucra pe roata” - iar atunci cand lutul este distrus in mana olarului... ”el a facut un alt vas, cum i-a placut lui sa-l faca.”

Versetul sase ne ajuta sa intelegem ca este o relatie Dumnezeiasca-umana aplicata. "Nu pot Eu sa fac cu voi ca olarul acesta casa a lui Israel? zice Domnul. Iata, cum este lutul in mana olarului, asa sunteti voi in mana Mea." Probabil ca am predicat acest pasaj de o suta de ori, dar cu asa multe adevaruri ale Lui Dumnezeu trebuie sa incercam sa le intelegem.

In 1727 saptezeci si cinci de Crestini Germani se rugau si-L cautau pe Dumnezeu; Duhul Domnului a venit peste ei iar trezirea din Moravia a inceput odata cu asta. Acesti 75 Crestini Germani au mers si au facut mai multa munca misionara pentru Dumnezeu intr-un timp foarte scurt, decat a facut intreaga biserica in 200 de ani. Conte Zinzendorf a scris despre ei si lucrarea lor mareata.

Vietile lor au avut impact asupra lui Charls si John Wesley. Charls a primit o profunda experienta a dedicatiei lui pentru Dumnezeu, iar el si John – sofisticatul predicator Anglican, erau la bordul unui vapor in mijlocul Atlanticului cand o furtuna a lovit si-a speriat toti marinarii. Singurii oameni de pe acea nava care nu erau speriasi erau Moravieni – o mica gasca de crestini moravieni; John a venit la ei; nu se rugau in acel timp, ci cantau. El le-a zis, “de ce nu va rugati?” Ei au raspuns: “daca este voia Domnului sa ne inecam odata cu aceasta furtuna, atunci vom avea intrare directa in Gloria Lui, si asta ne si dorim cu totii.” John a inceput atunci sa vorbeasca cu liderul lor si sa-l intrebe ce au ei asa special; isi

dorea si el ceea ce Charles avea de la Dumnezeu, si ceea ce vedea acum la ei, iar liderul ia raspuns “Este harul.”

Atunci Jon a zis, “Eu nu-l am. Ar trebui sa ma opresc din a predica despre el?” Si liderul intelept al moravienilor, a raspuns, “Nu!..., predica *harul* pentru ca este-n Biblie. Dupa ce-l primesti, predica-l pentru ca-l ai; dar predica-l intai pentru ca este in Cuvant”

Cu cat inaintez in varsta si cu cat slujesc Domnului mai mult, inteleg ca Dumnezeu este foarte bun sa-mi dea intelegere in Cuvantul Lui. Sunt multe lucruri pe care le-am predicat din Cuvantul Lui si pe care credeam ca le-am implinit, dar acum stiu ca doar le-am atins putin la suprafata si doar am avut o mica licarire asupra lor. In timp ce viata cu Dumnezu aduce realitatea altoiri pana ce adevarul este la forma desavarsita in noi, nu poti intelege toate acestea. De aceea unele pasaje din Scriptura pe care le-ai citi de o suta de ori, asa cum zicea Karl Bart “ sar si te prind ca un animal salbatic”, in anumite puncte ale calatoriei crestine; pentru ca ele dau insemnatate lucrurilor care se intampla si dau directie prin experienta.

Ma simt ca si cum n-as mai fi predicat acest mesaj casa olarului inainte, si asta din cauza ca Dumnezu a altoit un nou adevar. Si sper ca acest adevar sa ajunga si la tine, pentru ca eu nu am niciodata dorinta de a predica doar o un mesaj. Cuvantul “mesaj” (engeza “sermo”) vine de la “sermo” din latina. Evanghelia lui Ioan incepe asa: “La inceput a fost sermo si sermo era cu Dumnezeu si sermo era Dumnezeu.” Exista doar un “Cuvant, mesaj” si acela este atunci cand viata de la Dumnezeu revelata prin Christos trece prin tine; cand auzi “cealalta Voce” si cand uiti de predicator. Imi doresc ca asta sa se intample astazi.

Nu vreau nici o alta distragere de la Cuvantul Lui Dumnezeu, care poate vorbi fiecaruia dintr noi astazi. Daca nu ti-ai notat asta pana acum, vreau sa-ti notezi patru cuvinte pe marginea bibliei tale pentru ca aceste cuvinte ma ajuta sa punctez adevarul ilustratie intr-un mod in care te ajuta sa-l tii minte. Este prea multa predica asemanatoare cu samanta care a cazut langa drum in Pilda Semanatorului. Ne entuziasmam putin cu un mesaj; si vine alt mesaj care ne entuziasmeaza, dar nimic nu patrunde mai adanc.

Cand cuvantul Lui Dumnezeu este rostit cu ungera Duhului, atunci va patrunde adanc. Cand Petru isi tine discursul in ziua Cincizecimii, se zice despre acea multime batjocoritoare ca “ei au ramas strapunsi in inima, si au zis lui Petru si celorlalti apostoli: ‘Fratilor, ce sa facem’?”

Iar acum “Cuvantul Domnului vine la Ieremia,” si as vrea patru cuvinte scrise alaturi de pasajul acesta al capitolului 18: “Pricipi”..., “Scop”..., “Prelucrare”..., “Persoana”. Cei mai tari oameni cu care Dumnezeu a trebuit sa lucreze –si asta-i foarte important pentru mine, a trebuit sa invete de la Dumnezu lectia casei olarului. Si El ia fortat sa inteleaga asta intr-un context in care ei intelegeau odata pentru totdeauna, ca acesta este felul in care Dumnezeu lucreaza cu poporul Lui.

Nu o sa gasesti niciodata pe cineva in carne si oasa mai tare ca Ieremia. Aruncat in groapa plina cu noroi, afundat pana-n talie pentru faptul ca a predicat Cuvantului lui Dumnezeu; cu o sentinta clara in fata lui, el totusi declara credinta lui in Dumnezeu, prin faptul sfideaza toate circumstantele; trimite rudele lui sa

cerceteze mostenirea dupa Cuvantul Lui Dumnezeu tocmai la Anatot – ca si cum Dumnezeu si doar Dumnezu ar fi fost in control, indiferent de circumstantele in care se afla. Era un tip dur.

Zaharia, noi stim ca a fost acea flacara de foc, care a pus poporul lui Dumnezeu sa lucreze la construirea Templului, la intoarcerea lor din robie. Era si el tare, dur. Cand toti erau gata sa renunte, Hagai – un om invarsta, si Zaharia – un tanar, ia pus in miscare din nou. Dumnezeu l-a luat si l-a dus la casa olarului.

In noul Testament, nimeni nu este mai tare decat Pavel. El a rezistat atat in temnita; cred ca nu as fi rezistat nici macar o zi acolo jos. Dar asta niciodata nu l-a incetinit in lucrarea lui. Dumnezeu l-a facut si pe el sa treaca pe la casa olarului. Isaia, cand toti ceilalti l-au respins pe Dumnezeu si-au renunta la El, in anul mortii lui Iosia, Isaia il vede pe Dumnezeu sezand pe tron.

Acestia sunt oameni care au mers intr-o directie clara cu – staruinta lor, determinarea lor, curajul, vointa, abilitatile si ingeniozitatea lor. Ei lasau semne clare oriunde mergeau. Erau alesi de Dumnezeu insasi. Dar inainte ca El sa maximalizeze folosirea lor, ei trebuiau sa invete aceasta lectie a casei olarului. Daca ar fi sa iei mesajul Casa Olarului si sa-l suprapui cu multe din predicile de azi care atrag barbati si femei la Dumnezeu...nu o sa fie compatibil deloc, ba chiar disonant...; iar asta din cauza ca Dumnezeu este pus intr-o cutie (cu toate ca nu-L consideram asa); este pus intr-o pozitie in care El ar avea nevoie de o noua oferta de vanzare care sa atraga in fiecare zi oameni la El; oamenii sa-L accepte – ca si cum Domnul gloriei ar tremura din cauza asteptarii Lui pentru acceptare.

Ei bine, casa olarului shimba totul si face ca totul sa fie asa cum trebuie sa fie; si daca unii dintre cei mai tari oameni cu care Dumnezeu a vrut sa lucreze au trebuit sa invete acest principiu, asta-mi spune ceva. Vointa noastra si incercarea continua de a gasi “Voia Domnului” – care este in esenta incercarea de a primi aprobarea Lui Dumnezeu pentru voia noastra...Si cea ce unii numesc lupta si confuzie in timp ce au de-a face cu Dumnezeu, care din nou se rezuma la acelasi lucru...Vrem aprobarea lui Dumnezeu pentru voia noastra – sau o schimbare intr-un fel sau altul, asa incat Dumnezeu sa ne acomodeze pe noi si dorintele noastre intr-un mod mai simplu. Dar casa olarului rezolva toate astea.

Am fost in diferite case ale olarilor peste tot in lume. Am predicat acest capitol atatia ani. Am facut o obisnuinta ca oriunde merg intr-o societate primitiva sa caut locul unde lucrarea olarului mai are efect si mai functioneaza. Am cautat casa olarului in cele mai inalte locuri ale Columbiei si Bolivia, pana la caldura Calcutei. Toate sunt la fel. Este un olar, este lut si este o roata. Acestea sunt elementele. Lutul poate fi diferit in textura lui, poate fi diferit la culoare; dar intotdeauna este un olar, lut si roata. Principiul care iasa in evidenta atunci cand te uiti la acest proces, este ca lutul nu are nici un drept. Principiul este – pentru ca Dumnezeu este olarul in aceasta exemplu, si de aceea este interpretat de Sine – Dumnezeu ca si olar poate face ceea ce vrea El; Are toate drepturile sa lucreze cu lutul exact cum vrea El.

Nici unul dintre cei mai duri oameni pe care-i stim – Isaia pune fraza intr-o lumina absurda. Intr-unul dintre pasajele din Isaia el isi imagineaza ridicolul. El zice: “Oare lutul zice el celui ce-l fatuieste: "Ce faci?" ... "El n-are maini?" Ce vrei sa faci din mine? Mai opreste rotirea asta si modelarea, sa avem o mica discutie; zi-mi si mie ceea ca faci din mine, ca s-ar putea sa nu-mi placa.” Oare lutul zice el celui ce-l fatuieste: "Ce faci?" Nicidecum! Dumnezeu are toate drepturile.

M-ati auzit predicand despre asta. Am auzit numit ca si “pacat” totul de la automobile pana la tivul de la fustele voastre. Era o vorba-n Oroville, cand tatal meu mergea la Free Pentecostal Church (Biserica Pentecostala Libera), si anume ca “predica sub ungera Duhului doar daca-si dadea cravata jos.” Am auzit toate lucrurile numite “pacat”. Toate provin de la o radacina. Isaia ne explica asta “Noi rataceam cu totii ca niste oi, fiecare isi vedea de drumul lui”

Nu trebuie sa crezi ca asta se va schimba doar din cauza ca esti in biserica. Nu trebuie sa te gandesti ca asta se va schimba dintr-odata, din cauza ca ai avut o experienta cu Dumnezeu. Am intalnit oameni in biserica mai determinati sa mergea inainte cu ceea ce cred ei, decat toti pacatosii pe care i-am intalnit in viata mea; si totusi sunt felul acela rau, care vaneaza si ciugulesc pana cand gasesc un verset biblic, sa justifice ceea ce fac ei.

Pacatul este inradacinat in dorinta de face totul in felul meu. Si acea radacina produce un efect amestecat a pacatului pa care Dumnezeu il uraste. Dorinta nu este sa pacatim, dar “suntem corupti, “dedati” asa cum zice Pavel “dupa poftele inselatoare”. Si aceasta corupere duce la rebeliune. Asta este pacatul cu care Dumnezeu are atat de lucru. Am trecut de un anumit punct. Acum nu doar ca vrem lucrurile in felul nostru, ci suntem si impotriva a tot ceea ce incerca sa le opreasca.

Este ca si un cal neamblianzit si la care nu-i poti pune fraul in gura. Am avut si eu unul odata. Varul meu l-a antrenat – cel mai rapid cal de curse pe care-l stiam; castiga orice cursa la care participa, iar varul meu l-a antrenat ca atunci cand strangi putin din genunchi, el sa “porneasca rapid”. Raspunsul natural pe care il ai atunci cand te urci pe un cal, este sa strangi putin din genunchi. Prima data cand m-am urcat pe cal, am strans genunchii; iar in clipa urmatoare am ramas doar cu aer sub mine in locul calului. A disparut! Asta-i rebeliunea...asta sa intampla cand acel cal nu avea fraul in gura lui.

Casa olarului ne invata, iar eu vreau sa fiu elev bun. Credeam ca am invatat deja, dar acum imi dau seama ca imi doresc sa invat asta mai mult. Dumnezeu are un scop; El nu si-a trimis Fiul sa moara si sa “pledeze un har ieftin”, cum zice Tozer – cu palaria’n mana asteptand la usa sperand ca ce-i dinauntru ii vor face cu mana si-L vor lua in considerare. Dumnezeu si-a planificat sa umple golul din ceruri pe care Lucifer l-a golit cand a fost aruncat din ceruri.

Miscand pe deasupra apelor care au fost si ele lovite de un cataclism, El a zis, “Sa facem om dupa chipul si asemanarea Noastra”; si l-a creat pe om cu un scop. Acel scop, asa cum Niebuhr o spune, include ceea ce este o “calitate ingenioasa a Lui Dumnezeu in noi.” Esenta principala a imaginii Lui Dumnezeu este – determinare de sine – abilitatea creativa a sinelui determinativ; acea “libera” parte a Lui Dumnezeu ca ne face sa zicem: “Laudat fie Domnul!”...nu ca Puritani care spun ca, “Dumnezeu, ca sa fie cu adevarat Dumnezeu, trebuie sa fie bun.”

Dumnezeu, ca sa fie Dumnezeu trebuie sa fie Atotputernic. El nu trebuie sa fie bun, dar este. Cu o putere absoluta El S-a dovedit pe Sine ca fiind credincios si bun prin oferirea libertatii. El a pus asta in noi; El ne-a creat dupa chipul Lui; cu acea capacitate de a alege altceva decat ceea ce vrea El. Este la fel de absurd asa cum o furnica ar vorbi cu o locomotiva; dar Dumnezeu nu a creat o masinarie. El isi doreste si alti fii, asemeni Fiului Sau; El pune in om capacitatea asta numita libertate, care este esenta Dumneze-irii. Omul o foloseste gresit – continua sa o foloseasca gresit si asta-i radacina pacatului.

La alegerea între voia Lui Dumnezeu și ceea ce vrem noi, inevitabilul capitol este scris în viața de zi cu zi înaintea mea....prin viciile noastre: “Noi rataceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui”; Acele lucruri pe care noi le numim pacate – așa zisul catalog, care apropo, poate fi modificat ca eu să devin cel mai arătos sfânt din întregul oraș după lista comportamentului; asta dacă nu ne îngrijim de jos de la rădăcina. Dumnezeu se uita la inimă și păcatul este: “Vreau lucrurile în felul meu”. Casa olarului ne spune că doar o singură cale va domni în casa Lui, deoarece casa olarului este casa Lui. EL vrea un lut care să nu se împotrivescă Lui; El vrea lut care să fie în mâinile Lui; El vrea lut care să fie predat în mâinile lui.

Poți merge înapoi la mesajele din ultimele două săptămâni. În Psalmul 84, felul de a veni în prezența Lui Dumnezeu unde Domnul Ostirilor stătea, era...la altar. La altar moartea se produce iar recunoștința dreptului Lui Dumnezeu este stabilită. Principiul casei olarului pune într-o formă vizuală tot ce-am spus despre proza Lui Dumnezeu. Nu pot să te fac să împlinesti asta. Așa cum am predicat Duminică trecută; dacă Cuvântul Lui Dumnezeu nu găsește acel dispozitiv perfect în noi – care este acea samantă a imaginii Lui- nu va prinde rădăcina. Dacă păcatele noastre au prins așa o rebeliune pe care am răcosat-o și nu am aplicat-o la noi în primul rând....(de ce, îmi predic mie în primul rând; nu m-ai auzit niciodată predicând o un mesaj fără să treacă pe lângă gene Scott până să ajungă la voi. Dar până să mergem la ceea ce Dumnezeu lucrează în mine și o să lucreze și în biserică, să înțelegem un lucru.)

Unele dintre remarcile mele anterioare pot părea dure. Nu vreau să începem conduși de Duhul Sfânt și terminând ascuțind de firea pamantească, fiind prinși în mandria noastră spirituală decizând că asta este ceea ce vrea Dumnezeu de la noi. SI nu știu ce ar fi făcut Dumnezeu dacă eu n-aș fi fost cel care “s-a rugat în direcția asta”. Este un singur sef – Dumnezeu! Acesta este “Principiul”

Dar ce vrea El? Dacă tot este o alegere între ceea ce vreau eu și ceea ce vrea El, atunci ce vrea El, de fapt? Dumnezeu niciodată nu a variat în ceea ce vrea El. Acesta este cel ce-al doilea cuvânt: “Scop”. Dumnezeu nu este un olar liber-expresiv. Când l-a făcut pe om, ce-a zis El? Rosteste asta cu mine: “Să facem om după chipul și asemănarea noastră”. Dumnezeu nu este un hamal. Dumnezeu nu este un chelnar. Dumnezeu nu este un paharnic. Dumnezeu nu este un banker. Dumnezeu nu este nici chiar un antrenor.

În primul rând El este un Olar cu un scop bine definit de a lua această halcă de lut și de a o modela. Iar problema Lui cu noi.... avem tot felul de forme în acest vas de lut. Și când Duhul Lui Dumnezeu vine, scriitorul Noului Testament vorbește în privința Duhului Lui Dumnezeu, “Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut”. O traducere spune, “avem această comoară într-un vas de lut”.

Dumnezeu l-a creat pe om, a pus asemănarea Lui în el, vorbea și pasea împreună cu el; în inocență, omul putea să traiască lângă Dumnezeu. Omul a incurcat-o! Dumnezeu a zis, “Plata păcatului este moartea.” Problema pe care Dumnezeu a avut-o cu omul a fost bariera dintre El și om, creată de propria Lui integritate – atunci când omul a păcatuit. Ca și oile, ei și-au căutat calea lor. Ei au vrut acel pom și fructul din el și așa a apărut această barieră.

Scrisoarea către Efeseni spune că Dumnezeu a anulat acea despartire dintre noi și El. Iar Fiul Lui drag – care valorează mult mai mult pentru Dumnezeu decât noi toți puși laolaltă – să goliți de gloria cerului, și a

renunat la ceea ce vroia El rugandu-Se rugaciunea vietii Lui cand a zis, "Tata, daca voiesti, departeaza paharul acesta de la Mine! Totus, faca-se nu voia Mea, ci a Ta." Iar la calvar, si-a varsat viata Lui si-a luat asupra Lui toate pacatele noastre, ca si un mediator care a platit pentru noi – trecut, prezent si viitor – si asta nu doar ca noi sa mergem in cer....si sa stam undeva pe un nor, unde sa cantam la harpa si sa umblam pe strazi de aur. Ci ca sa poata acum sa-si puna mana Lui de Olar sa restaureze lutul si sa-l re-lucreze.

Mantuirea – *soterion* in Greaca, este un proces continuu. Am predicat aseara la festival, din cartea Filipeni: noi trebuie sa: "ne ducem mantuirea" asta inseamna "sa ducem pana la un proces complet", mantuirea noastra. Fiind mantuiti si in Christos, noi trebuie sa ducem pana la capat acest proces.; intr-un mod agresiv trebuie sa ne tinem de scopul acesta. Ei bine, dar si partea opusa este posibila. Despartitura a fost anulata ca Dumnezeu sa poata sa ajunga jos, sa apuce sa foloseasca cuvintele lui Pavel, aceasta halca de lut – si sa puna Duhul Lui in El, si sa-l modeleze.

Dumnezeu nu este impresionat de Gene Scott ca este un predicator. Lui nu-i pasa de faptul ca orasul vede multimile de oameni cum ies din aceasta cladire. Dumnezeu vrea un singur lucru. Iar acesta este lucrul unu-la-unu cu fiecare dintre noi. El vrea ca asemanarea Lui in noi, sa iasa la iveala.

Asta este acea natura dubla despre care am predicat Duminica trecuta- acel mic porumbel in natura noastra la care Duhul Sfânt se poate alatura; si doi, acea mierla din natura noastra care este carnea, si dorinta ei la care acea forta rea supranaturala – corb - se poate alatura. Dumnezeu vrea ca natura plantata in noi sa fie capabila de conectare cu Duhul Sfânt si sa scoata la iveala imaginea Lui Dumnezeu. Asta-i tot ce vrea El. El vrea impuritatea si celelalte lucruri rele, scoase afara. Orice pasaj din Cartea Lui Dumnezeu vorbeste despre asta.

Voi stiti parerea mea despre "Cutiiile cu promisiuni". Intelegi...daca te ajuta, foloseste-le. Dar asa cum spunea Follette, de obicei gasesti un verset din Scriptura izolat, si-l scoti ca pe un as din maneca si-l bati pe Dumnezeu la cap cu el spunandu-I: "Am gasit asta. Poate ca nu vrei sa ma ajuti cu asta Doamne, dat te-am prins. Mai bine m-ai ajuta" Romani 8:28 este una dintre aceste cutii ale promisiunilor: "De alta parte, stim ca toate lucrurile lucreaza impreuna spre binele celor care iubesc pe Dumnezeu, si anume, spre binele celor care sunt chemati dupa planul Sau." Literar in limba Greaca, "Dumnezeu intra in toate lucrurile," incluzand incurcaturile pe care noi le cream cu natura noastra rebelioasa slujitoare a sinelui. "Dumnezeu patrunde in toate lucrurile"

Unii oameni sunt gata sa supra interpreteze fiecare circumstanta. Ei alearga imprejur soptind si spunand ceea ce stiu ei ca Dumnezeu o sa implineasca. Noi cream foarte multa dezordine, dar asta nu inseamna ca nimic nu mai exista speranta. Traducerea literala in Greaca a pasajului din Romani 8:28 este: "Dumnezeu patrunde in toate lucrurile". Orice situatie care a iesti inafara sincronizari cu scopul Lui, este patrinsa de Dumnezeu ca si vasul de lut in mana olarului. "El patrunde in toate lucrurile si lucreaza spre binele celor chemati dupa planul Sau."

Ce vrea sa zica El cu "spre binele"? Nu sa ma imbogateasca, zic eu. El nu o sa fie un banker pentru noi – nici chiar servitor al dorintelor mele. "Spre binele" il gasim in versetul 29. Daca as avea banii necesari sa cumpar toate cutiile cu promisiuni din aceasta lume, as lua de acolo Romani 8:28 – decat daca ar pune acolo si versetul 29, pentru ca aici ni se spune ce inseamna "spre binele". Un rezumat al ambelor versete:

“El intra in toate lucrurile si lucreaza spre binele celor care iubesc pe Dumnezeu, si anume, spre binele celor care sunt chemati dupa planul Sau” care este ...ca noi toti “Sa fim asemenea chipului Fiului Sau.”

Multi oameni spun, “ei bine, sti, Dumnezeu cauzeaza lucrurile sa se intample”. Dar noi iesim din mersul nostru cateodata si cauzam si noi lucruri care se intample. Dumnezeu nu ne seteaza ca pe niste ceasuri, pentru ca ceea ce vrea El este ca “vointa” sa se supuna, sa renunte, vrea o alegere gratis oferita fara de care nu ar fi exprimata nici o dragoste. Asa ca am cam incurcat-o. Natura oibatrane incapatanate revine si asa cautam felul nostru de a face lucrurile. Dumnezeu intervine. El are un scop de la inceput. Acest scop este sa ne faca asemeni Lui; si El va incepe sa ne modeleze atunci cand voia noastra se supune acelei circumstante a scopului Lui, care unu la unu cu tine si cu mine, doreste sa ne faca asemanatori Lui. Punct.

Pasajul din Efeseni pe care l-am amintit spunea ca era o bariera intre noi si Dumnezeu. Dumnezeu prin Harul Sau a dat pe Fiul Lui, a anulat bariera pusa intr noi si el, iar acum noi devenim purtatori de Dumnezeu prin Duhul Sfant; si avem aceasta “comoara purtata in vase de lut”. Si asa de literal cum esenta Lui Dumnezeu a trecut printr-o piatra si o usa inchisa sa elibereze gloria Lui; acea natura – *hupostasias* in limba Greaca, esenta literala a naturii Lui Dumnezeu insusi - asa vine sa se alature noua intrand in fiinta mea si gaseste o radacina a ceea ce este imaginea Lui in mine, care se poate conecta Lui. Prin aceasta bariera fiind rupta ca Duhul Lui sa poata sa vina, asa devenim purtatori ai Lui Dumnezeu prin Duhul Sfant.

Inseamna cumva asta ca “omul cel vechi”, corbul din mine a disparut? Nu, el este inca acolo. De aceea Pavel spune ca trebuie sa-l rastignesti zilnic. Inseamna cumva ca daca El a venit, totul este ok acum? Lucrarea Lui Dumnezeu este terminata acum; lasa-ma ca pot sa fac exact ceea ce vreau sa fac. Pavel se roaga ca ei sa inceapa sa inteleaga inaltimea, adancimea, largimea a ceea ce este disponibil pentru ei in Dumnezeu. Iar apoi spune acelor sfinti care si-au daruit trupurile pentru locuirea Duhului Sfant in ele: “Dumnezeu a dat pe unii, apostoli..., profeti..., evanghelisti..., pastori si invatatori..., pentru zidirea trupului...” cuvantul inseamna aici “a aduce la implinire intreaga completare a scopului. Si -“pentru zidirea trupului” – este facuta prin acele daruri spirituale ale bisericii prin faptul ca ne aduce pe toti la o “unire a credintei”; pana atunci cand perspectivele noastre diferite sunt ceea ce trebuie sa fie...pana cand ele se contopesc intr-un caracter, ca impreuna sa “ajungem la unirea credintei si a cunostintei Fiului lui Dumnezeu”.

Si nu suntem lasa-ti pe dinafara, fara sa-L cunoastem pe El. “Cuvantul era...cu Dumnezeu.” – din aceeasi esenta ca si Dumnezeu, “si Cuvantul S-a facut trup, si a locuit printre noi” Iar Ioan 1:18 zice, “Nimeni n-a vazut vreodata pe Dumnezeu... singurul Lui Fiu...Acela L-a facut cunoscut.” – exegeza, - L-a condus de dupa cortina. Si L-a pus in scena” Asta este natura Lui. Scopul Lui Dumnezeu nu sa schimbat niciodata. El L-a lovit pe “sustinatorul tuturor lucrurilor” – unul dintre cele sapte caracteristici care ii sunt atribuite Lui Isus la inceputul cartii Evrei. El este “sustinatorul tuturor lucrurilor” - absolut, lovit in natura lui umana. ..El este cel dupa care noi toti ceilalti ne luam asemanarea. Dumnezeu L-a lovit in natura Lui umana si chiar daca “Nimeni nu L-a vazut pe Dumnezeu”..., de dupa cortina Isus ne-a fost aratat noua, sa ne invete ceea ce inseamna sa fim asemanatori Lui Dumnezeu.

Acum, pentru acei Efeseni care erau purtatori ai Duhului Lui Dumnezeu si erau beneficiari ai vietii asteia energizante – ca ei sa stie daca omul cel vechi ieseafara din ei sau omul cel nou intra in ei, Isus Christos - Dumnezeu a dat daruri spirituale bisericii; functiile lor nu este nici sa priemeasca colecta... sa ofere confort sfintilor...sa aiba actiuni interprinzatoare, sau sa fie servitori, banker, hamali sau chiar prosopul Lui unde-si varsa toti lacrimle. El a dat aceste daruri bisericii “pentru desavarsirea sfintilor, in vederea lucrarii de slujire... pana vom ajunge toti la unirea credintei” – care este adusa doar de o “cunostinta a Fiului lui Dumnezeu.” Din aceasta carte noi stim ca “vom ajunge... la starea de om mare, la inaltimea staturii plinatatiei lui Hristos.”

Acum esenta...as putea predica doua ore despre ceea ce inseamna sa fi ca Isus. Am facut asta de mai multe ori aici si chiar mai mult decat doua ore daca punem tot timpul impreuna. Dar daca este o esenta in ceea ce inseamna sa fi ca si Christos, asta incepe de la radacina. Iata-l pe Cel care: “ totus n-a crezut ca un lucru de apucat sa fie deopotriva cu Dumnezeu, ci S-a desbracat pe sine insus si a luat un chip de rob.” Cand studiezi viata lui Isus – cand te asezi si citesti orice Evanghelie de la inceput la sfarsit- vei vedea o radacina iesind in evidenta. El trateaza viata Lui ca si cand ar avea un singur motiv pentru a trai, si anume: sa faca voia Tatalui, care L-a trimes. Orice altceva, orice forta naturala care concura cu acest lucru era data la o parte.

Cand era copil, parintii Lui aveau pretentii de la El prea multe. El le-a zis: “Dece M-ati cautat? Oare nu stiati ca trebuie sa fiu in casa Tatalui Meu?” cand a inceput sa exprime chemarea Lui, familia a crezut ca-Si depaseste limitele. Cutremurator pentru mama Lui, El a trebuit sa zica: “Tata, mama Mea si fratii Mei! Caci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Imi este frate, sora si mama.” Asta cred ca a lovit-o ca un vant puternic. Deodata ce El si-a adunat ucenici in jurul Lui – ei aveau ideele lor cum trebuie sa fie imparatia Lui Dumnezeu- si unuia dintre cei apropiati Lui a trebuit sa-i zica, “Inapoia Mea, Satano...ganduri de ale oamenilor.”

In cele din urma, El a trebuit sa duca lupta asta in sufletul Lui. Deja am citat asta: Calvarul a devenit realitate in principiu, inainte de a se intampla. In acea gradina cand S-a rugat, cand vasele sanguine s-au spart si transpiratia Lui a devenit sange, El zicea...

- credeam ca am zis si eu asta si ca era adevarat si sunt sigur ca am zis de-o mie de ori in viata mea; si n-am zis-o niciodata mai mult decat am zis-o in ultimele trei zile: “Tata, daca este cu putinta, departeaza de la Mine paharul acesta”- pentru ca sunt multe lucruri pe care inca le vreau. Sunt multe lucruri pe care le doream cu o luna in urma, de care nu-mi mai pasa acum pentru ca Dumnezeu a lucrat in mine. Dar sunt cateva lucruri totusi adancite in inima mea, pe care le doresc si daca L-as putea forta pe Dumnezeu sa mi le ofere, probabil ca as face-o. Dar cred ca insfarsit incep sa inteleg ca trebuie sa-I dau Lui tot. Daca mai detin putin din control, scopul Lui va fi denaturat. Va fi un amestec a imaginii Lui si a ceea ce-mi doresc eu. Nu ma aflu aici sa-ti spun ca eu am rezolvat deplin asta, dar iti pot spune ca unele lucruri incep sa se rezolve.

Isu nu a avut indeciderea mea sau a ta. El a transpirat pana la sange si a rezolvat totul chiar acolo: “Daca este cu putinta, indearteaza paharul acesta de la Mine.” Mai stiți, am vorbit despre cruce in Vinerea Mare [Vinerea Buna eng.]; ar trebui sa fie numita “Vinerea Rea”. Am diminuat realitatea a ceea ce a

infruntat El, si nu cred ca sangele si carnea noastra isi pot imagina prin ce a trecut Acel de care cartea Evrei vorbeste cum ca “El a rostit un cuvânt si lumea a fost creata.”

El a fost atarnat de-o cruce si batjocorit, dar totusi a gasit puterea sa spuna ”Tata, iarata-I ca nu stiu ce fac” Regele Gloriei a murit in acea zi pentru mine si pentru tine; dar El si-a dus lupta in acea gradina, unde era imbracat cu toate dorintele umane pe care le avem si noi. – El a zis, “Totus nu cum voiesc Eu, ci cum voiesti Tu.”

Loveste peste cap acea oaie batrana incapatanata, opreste-te din a fi calul salbatic de neimblanzit si devino lutul care sa lasa modelat. “Principiul” nu se va schimba. Dumnezeu nu se compromite si nu face ajustari. El vrea un singur fel de lut-un lut care nu se razvratesc impotriva Lui. El are toate drepturile. Nu exista negociere; nu exista ajustare. Si deja ne-a anuntat care este planul Lui. El nu-i interesat de un grup de “baieti a lui Gene”; El vrea urmasi a Lui Christos. Cariera, casatoria, familia, in orice esti implicat este lucrarea Domnului si El este cu tine in asta. Dar in primul si primul rand, El vrea ca fiecare circumstanta din viata ta, sa fie oportunitatea Lui sa scoata in evidenta asemanarea cu El.

Asta ne conduce la urmatorul cuvânt “Prelucrarea”. Ce este prelucrarea? Vreau sa zic, odata ce am inteles ca Dumnezeu este Seful si odata ce am stabilit ca El vrea sa ma faca asemeni Lui Isus...; cata creativitate! Ii spun exact cum sa lucreze in a ma face ca si Isus, iar El o da-n bara de fiecare data, pentru ca ma apuca si ma invarte pe acea roata...sfa-r-r-r! Nu-mi place! Imi denatureaza forma initiala. Si iata ca stau si sfidez principiul casei olarului lucrând pe roata, plangându-ma de: finisajul pe care mi-l da, - sau lipsa lui; viteza..., directia..., unghiul. Roata este nimic mai mult decat locul in care te afli - circumstantele tale. Asta este cealalta insemnatate a pasajului din Romani 8 unde Dumnezeu “lucreaza spre binele celor ce iubesc pe El.”

Chiar cred – defapt daca ar fi sa pun ceva interpretare spirituala asupra dureri prin care am trecut in ultimele zile, as zice ca Dumnezeu a intervenit in circumstante pentru a le face sa mearga inspre binele Lui. El stie exact ceea ce ma face pe mine sa ma aduca in pozitia la care El poate prelucra. Si chiar cred ceea ce am predicat de-a lungul anilor: dac vrei voia Lui Dumnezeu; chiar ti-o doresti; este mai greu sa iesi din ea decat este sa stai in ea.

Uni oameni sunt in panica de dimineata pana seara incercand sa gaseasca voia Lui Dumnezeu. Ei bine, daca nu esti sigur, nu pasi. Stai unde esti pentru ca Dumnezeu nu conduce pe nimeni la nesiguranta. Cuvantului Lui Dumnezeu spune: “Domnul intareste pasii omului, cand Ii place calea lui” Cuvantul Domnului Spune: “Recunoaste-l in toate caile tale, si El iti va netezi cararile”. Dumnezeu nu se joaca de-a v-ati ascunsa. El nu este un sadic. Nu-si trimite Fiul sa ne gaseasca ca si oi pierdute, iar apoi sa se ascunda de noi.

Daca-ti pui viata si daca-mi pun viata in mana Domnului, El le va conduce. Problema noastra este ca venim la El, si dintr-odata nu ne mai place calea aceasta. Sau gresim si facem un deranj de neinchipui, iar atunci cand El intra sa indrepte calea sau sa o netezeasca, nu ne place. Roata reprezinta circumstantele noastre in care Dumnezeu o sa intre...ca mana unui olar, sa prelucraze vietile noastre.

Petru ne invata asta. Nu ne spune exact despre casa olarului, dar este exact ceea ce transmite Crestinilor de pretutindeni din Asia. Dumnezeu stie ce inseamna sa strangi pana ajungi la o anumita forma. Olarul stie viteza exacta cu care trebuie sa roteasca acea roata...stie exact unghiul...stie exact locul in care sa puna lut. Stie unde trebuie sa fie lutul pe acea roata, ca mana Lui sa poata prelucra lutul. Am urmarit acea absoluta, ne-divizata atentie a olarului, in timp ce lucreaza pe roata invaritata rapid si apoi mai usor, cand adauga lutul.

Asta-i exact ceea ce Petru spune acelor crestini. El nu le zice: daca te rogi, sau daca asculti la acest predicator; sau citesti aceasta carte; sau mergi pana la coltul strazii la o librerie, vei gasi calea de iesire din aceasta stare apasatoare. El zice laudati-L nencetat pe Dumnezeu, lasati ca viata voastra sa manifeste anumite lucruri.; iar aceasta stare apasatoare va fi felul in care Dumnezeu scoate din voi acea parte a naturi voastre care trebuie sa fie inlaturata. Si daca nu ai avea starea asta apasatoare nu vei vedea ce trebuie schimbat. Nu vei sti niciodata ca-ti lipseste credinta pana atunci cand esti pus intr-o anumita stare sau circumstanta, care cere credinta. Nu vei sti niciodata cat de nervos poti sa devi, pana cand ceva te va face nervos, asa incat sa lucrezi la partea aceea a naturii tale.

Nu-mi place finisajul. Daca ai vrea sa sti ce-as face eu cu roata pe care Dumnezeu m-a pus in ultimele doua saptamani, este asta: as folosi un topor cu doua taisuri sa o distrug. De cateva ori ce-as fi putu face aceste-i roti, se compara cu ceea ce face un spargator de pietri, daca Dumnezeu m-ar fi lasat sa fac ceea ce vroiam eu. Ramai pe roata! Ataseaza-te rapid de ea!

Deschide-te fata de Mana care te prelucreaza! Intoarce-ti privirea de la acea stare apasatoare – renunta la zbaterea ta; renunta la a da cu pumnul; renunta la miscarea ta continua, pentru ca Dumnezeu ne vrea sa fim ca si lutul. Problema cu analogia este ca noi nu suntem lut – noi putem face alegerea. Renunta la a lupta si lasa-L pe El sa duca la indeplinire lucrarea Lui.

Ultimul lucru pe care o sa-l spun despre scop si prelucrare se afla in Noul Testament. Nu stiu exact cum sa explic asta, dar am urmarit un olar. Nu cred ca exista vreo lucrare pe care sa o fi vazut – chiar si cea a unui artist- care sa fie asa de concentrata ca a unui olar care lucreaza pe roata si manuieste acel vas. Ii ii acorda o atentie ne-divizata.

Uite unde analogia este aproape spulberata, in timp ce avem de- a face cu Dumnezeu. Nu stiu cum sa explic asta; doar cred ce-a zis Isus despre asta. “perii din cap, toti va sunt numarati”. Nici o vrabie “nu cade pe pamant fara voia Tatalui”. In omniscienta Lui Dumnezeu si-n puterea Lui...daca eu astazi pot comunica asta cu cuvinte, asta inseamna ca uni dintre voi care sunteti pe roata care va misca in toate directiile, puteti incepe sa sperati. Dumnezeu are aceasta abilitate; si nu doar ca o are dar o si aplica...sa ne tina pe fiecare dintre noi in acea atentie pa care o are olarul asupra celui vas.

Diavolul mi-a soptit la ureche. Mi-am intins mainile in disperare si-am zis ”Doamne, ajutor!” Mult din asta era natura pamanteasca strigand, “Ajuta-ma in acest fel,” dar am ajus din nou sa realizez ceea ce am stiut toata viata mea, dar niciodata n-am inteles ata de bint si anume ca – sunt in mainile Lui Dumnezeu.

Pot rosti un Psalm pe care l-am zis de o mie de ori si care astazi este adevarat pentru mine si pentru tine. “Doamne, Tu ma cercetezi de aproape si ma cunosti, stii cand stau jos si cand ma scol, si de departe imi

patrunzi gandul.” Cand nici macar nu pot exprima in cuvinte, Tu intelegi. “Daca voi lua aripile zorilor, si ma voi duce sa locuiesc la marginea marii, si acolo mana Ta ma va calauzi, si dreapta Ta ma va apuca. Daca voi zice: "Cel putin intunericul ma va acoperi, -si se va face noapte lumina dimprejurul meu!" El vede in toate lucrurile chiar daca eu vad sau nu. Si cum am zis – chiar daca invat multe in timp ce le experimentez, Cuvantul acesta predicat este adevarat. Cum am zis “Nu te indoi in intuneric, de ceea ce Dumnezeu ti-a spus in lumina”.

Cuvantul Lui Dumnezeu spune – iar speranta mea sta in asta, “Si Dumnezeu, care este credincios, nu va ingadui sa fiti ispititi peste puterile voastre; ci, impreuna cu ispita, a pregatit si mijlocul sa iesiti din ea, ca s-o puteti rabda.” Iar in Greaca se traduce: asa particular cum este ispita ta – exact la fel Dumnezeu a lucrat deja la modul in care sa iesi din ea, avand pregatita cheia usii. El are feluri de scapare pentru cei ai Lui, pe care ei nu vor sa le urmeze pentru ca individualitatea Lui este asa ca, in timp ce El lucreaza la tine si la mine pe acea roata – roata aceea care ne preseaza....El deja are raspunsul.

Nu stiu care este problema ta. Stiu cu siguranta care este problema mea. Stiu raspunsurile pe care le am, dar ajung la un punct care in timp ce El ma invarte pe roata - voia Lui, degetele Lui vor lucra si infaptui aceasta voie a Lui.

Acum sa termin. Am zis ca mai este un singur cuvint: “Persoana.” Imaginea Vechiului Testament a casei olarului este una dura. Daca El nu poate tine sub ontrol acest vas, gata cu el; este respins si aruncat in tarina olarului. Atat cu el.

Isus l-a numit pe Iuda “prieten” cand a venit momentul sa-L respinga – asta ma uimeste. Cand realitatea a ceea ce a facut l-a ajuns pe Iuda, el a incercat sa se curete de mizeria pe care a facut-o. A mers inapoi la preoti si asa cum zice Scriptura, a luat cei 30 de arginti care reprezentau pretul vietii Lui Isus – pretul pentru care L-a vandut, nestiind ca El urma sa faca rascumpararea, si ia aruncat la pamant.

Se spune – si asta-i ultima referinta la casa olarului gasita in Evangheli, ca ei au luat acei arginti si au cumparat tarina olarului cu ei. Nu este un accident faptul ca Dumnezeu a controlat circumstantele, asa incat pretul paltit de viata Lui Isus care a adus rascumpararea noastra, a sfarsit prin a cumpara un loc, o tarina unde toate vasele sparte si respinse – simbolul ruperi relatiei dintre noi si Dumnezeu..., sa fie acolo, ingropate.

Pretul vietii Lui Isus...Este Dumnezeuul vesnic rostind “Mai ai o sansa.” Nu prea seamana cu rama neclintitoare a Vechiului Testament. Pretul vietii Lui Isus a cumparat tot acel camp, acea tarina.; daca nu-ti place modul figurativ si vrei intr-unul direct, mergi la Matei 13 unde zice, “Dumnezeu a platit pretul pentru intreaga tarina, pentru intregul ogor, ca sa poata ajunge la comoara din el”. Cand iau in considerare ceea ce Dumnezeu m-a invatat si prin ce m-a trecut in acesti ani, imi dau seama ca nu m-am simtit foarte vrednic in ochii lui Dumnezeu. Unul dintre motivele pentru care am muncit asa de mult, este tocmai din acest motiv de nevrednicie pe care-l aveam. Dar asta-mi da o siguranta. Dumnezeu este obisnuit cu vase care nu izbutesc; iar pretul vietii Lui Isus este pentru noi toti; asculta-ma astazi...daca Duhul Domnului te-a atins.

Si asa cum am ineput sa zic la inceputul mesajului – dar asta e un timp mai bun de a o spune- sunt doua cuvinte in limba greaca pentru “strapungere”. Este un cuvint care este folosit atunci cand soldatul roman L-a strapuns pe Isus cu sabia lui; nu este acelasi cuvint din Fapte 2 unde se spune ca cuvintele Lui Petru in timp ce erau rostite au rezultat in “erau stapunsi in inima”(un cuvint literal care insemna o mai adanca strapungere. Cuvantul Lui Dumnezeu a patruns chiar mai adanc decat sabia care L-a strapuns pe Isus. Cand Cuvantul Lui Dumnezeu patrunde in asa fel, acolo sunt si oameni care-si dau seama ca nu au cooperat prea mult cu lucrarea Domnului ca si Olar.

Ei bine, El a cumparat intreaga tarina plina de vase stricate, sparte, neizbutite. Asa ca de ce nu te intorci tu, sa-L lasi pe El sa inceapa totul de la inceput? Lasa-ma sa-ti explic ca termeni in care vorbim nu se vor schimba. El va continua sa fie Seful. El va continua sa lucreze la scopul Lui. Asta nu s-a schimbat. El va continua sa foloseasca prelucrarea si poate ca o sa doara folosirea rotii. Dar mutumim Lui Dumnezeu, putem sa o luam de la capat. Orice vas neizbutit sau stricat de aici, orice vas care ma aude astazi...vreu sa sti ca Olarul Mastru poate lucra la el, daca -I vei permite.

Dumnezeu lucreaza inca la pastorul vostru. Se pare...ii este mai usor sa se roage decat sa predice, dar stiu ca Dumnezeu nu m-ar fi lasat sa predic mesajul asta astazi, daca nu erau aici niste vase care lovesc roata si unele care trebuie sa indrepte lucrurile si sa inteleaga cine este Seful; sa se supuna prelucrari. M-ati auzit spunand la inceputul saptamanii, daca v-ati uitat la televizor, de Charles G. Finney spunand ca este gresit din punc de vedere moral sa predici Cuvantul Lui Dumnezeu, fara sa-l aplici. Suntem toti bucati de lut, astzi aici... Toti avem ambitiile nastre; toti avem nevoile si dorintele noastre; toti avem implicarle noastre, dar punctul principal este: esti tu gata sa-L lasi pe Dumnezeu sa aiva ceea ce El isi doreste?

Am incheiat duminica trecuta prin a spune ca vreau ca biserica asta si pastorul acesta sa fie un loc unde Duhul Sfiant gaseste odihna. Astazi spun vreau ca pastorul si biserica asta sa fie un loc in care Dumnezeu gaseste niste lut la care sa lucreze. Daca 75 Moravieni pot zgudui lumea si pot aduce miscarea metodista si Armata Salvarii in existenta; ce crezi ca poate face Dumnezeu cu noi daca ne oferim pe noi insine – vase sparte si neizbutite, inapoi Olarului?